

DROSS
INTERNETS.LV

RĪGAS FRANČU LICEJS
ANNO 1921

INTERNETA PASAKAS

Pasakas un uzdevumi 7–12 gadus veciem skolēniem

Priekšvārds

„Interneta pasaku" autori ir Rīgas Franču liceja skolēni, kuri paši ir izvēlējušies pasaku tēmas, veidojuši vēstījumus un snieguši padomus pasaku lasītājiem. Pasakas ļauj izdzīvot raibu raibos notikumus – kā rūķis Urķis rada datoru, kas vēlāk palīdz glābt nolaupītu princesi; kā Reksis palīdz Ķepainim atbrīvoties no interneta atkarības; kā Rēzija iemācās veidot drošu interneta paroli un iemāca to arī saviem vecākiem; kā zaķu Garausīšu ģimene cīnās ar datorvīrusu; kā lapsa Laima ar ļauniem komentāriem internetā iebiedē visus Joku ciemata bērnus; kā Gliemezis nolemj kļūt par jūtūberi; pie kā noved Annas un Čelsijas vēlme kļūt populārām; kā Sindija izrādās trollis un gandrīz aplaupa Ziedu karaļvalsti; kādi asa sižeta piedzīvojumi norisinās mežā un kā rīkojas Mollija, Betija, Pelēcis un Pēcis.

Pēc katras pasakas ir piedāvāti uzdevumi, kas palīdz izprast tekstu un iedziļināties tajā raksturotajā problēmā.

Pasakas varat ne tikai izlasīt, bet arī noklausīties Raita Zapacka lasījumā. Šeit pieejami visi ieraksti. Satura rādītājā pie katras pasakas pievienota saite, kā arī pie katras pasakas atradīsi kvadrātkodu, kas atvērs video ar pasakas lasījumu.

Veiksmi, aizrautīgu darbošanos un jaunas zināšanas vēlot, Rīgas Franču liceja skolēni, skolotāji un *drossinternets.lv*

© Latvijas Drošāka interneta centrs, 2021, 2026

Satura rādītājs

Pasaka par Rūķi Urķi 4

Ķepaiņa nedienas 8

Lielā brāļa palīdzība 11

Komentāri internetā un draudzība 14

Kā zaķēns uzzināja par datorvīrusiem 18

Pasaka par gliemezi jūtūberi 21

Pasaka par princesi Lauru un nepatikšanām sociālajos tīklos 24

Dejošanas sacensības 27

Notikumi mežā. 30

Pasaka par Rūķi Urķi

Kādā karaļvalstī dzīvoja rūķis, kuram patika visur urķēties. Urķējās viņš degunā, ausīs, koka dobumos, peļu alās, grāmatās, laboratorijās, tāpēc visi viņu sauca par rūķi Urķi. Un urķējās viņš ne jau tāpat vien – viņš gribēja palīdzēt un atrisināt visas karaļvalsts problēmas.

Tieši tāpēc rūķis Urķis uzbūvēja datoru. Nu datori bija visās mājās, skolās, iestādēs, palīdzot ātrāk paveikt darbus, rēķināt, sazināties vienam ar otru un vēl, un vēl, un vēl.

Visi dzīvoja laimīgi, taču
kādu dienu notika nelaime – tika
nozagta princese. Karalis saņēma e-pasta
vēstuli no princeses zagļiem. Tajā bija teikts, ka
viņi mainīs princesi tikai pret pusi karaļvalsts. Pirms
šo prasību izpildīt, karalis devās pie rūķa Urķa un lūdza
padomu. Urķis tik ilgi urķējās savā datorā, kamēr noteica
zagļu atrašanās vietu un paziņoja to karalim.

Karalis sapulcināja karaspēku, aplenca Urķa norādīto
vietu, sagūstīja laupītājus un atguva savu meitu.
Karalis bagātīgi apbalvoja Urķi. Par iegūto naudu
Urķis uzcēla lielu zinātnisko laboratoriju
un turpina taisīt eksperimentus
vēl šobaltdien.

Loreta Liepiņa

Klausies pasaku!

Vārds

Pasaka par Rūķi Urķi

Lasi vai klausies pasaku un veido pasakas karti! Pārstāsti pasaku!

Sākumā

Vēlāk

Pēc tam

Noslēgumā

Kļūsti par izgudrotāju!

Izdomā unikālu, jaunu priekšmetu, kas risinātu kādu problēmu tavā dzīvē!

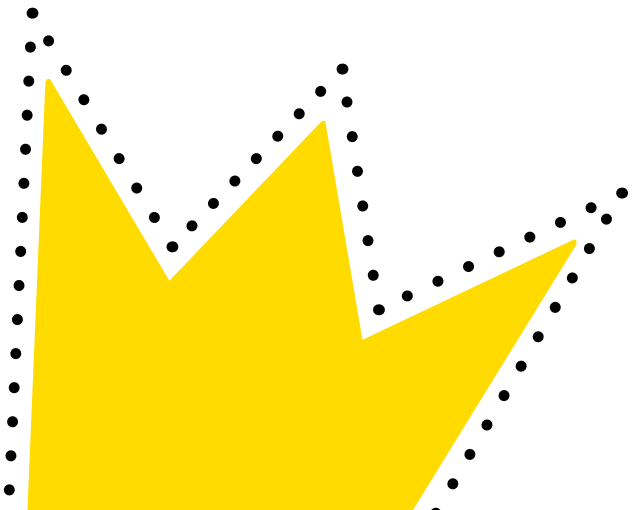
1. Sāc ar problēmas definēšanu. Piemēram, tu bieži aizmirsti izpildīt mājasdarbus, jo vakaros ar draugiem spēlē futbolu.

2. Apskati vārdu rindu un izvēlies trīs vārdus no tās: *torte*, *lāpsta*, *zvaniņš*, *siers*, *burkāns*, *lidmašīna*, *kurpe*, *jūra*, *traktors*, *lampa*, *burts*, *brilles*, *zvaigzne*, *biļete*!

3. Iztēlojies, kā katra no tevis izvēlētajām lietām var palīdzēt šīs problēmas risināšanā.

4. Izvēlies, tavuprāt, interesantāko no trim radītajām idejām, esi radošs un piedēvē izvēlētajam priekšmetam arī brīnumainas īpašības! Piemēram, tu izvēlējies vārdu *kurpe*. Tava ideja – radīt sporta kurpes ar skaļruņiem, kas ik pēc 30 minūtēm atgādina, ka tev jādodas mājās un jāpilda mājasdarbi. Lai signālu nebūtu iespējams ignorēt, kurpes ik pēc 30 minūtēm pielīp pie zemes, tā liekot līdz galam noklausīties vēstījumu par mājasdarbiem.

5. Ar lepnumu pastāstiet par saviem izgudrojumiem cits citam! Kas no dzirdētā būtu visnoderīgākais / vieglāk ražojamais / efektīvākais? Kāpēc?

Ķepaiņa nedienas

Lācim Ķepainim vecāki dzimšanas dienā uzdāvināja mobilo telefonu. Jau nākamajā dienā viņš lejuplādēja dažādas spēles un lietotnes. Un tavu prieku – internets bija neizsmeļams! Katru dienu Ķepainis atrada ko jaunu, viņš lejuplādēja un skatījās visu pēc kārtas.

Jau pēc mēneša Ķepainis vairs neizlaida telefonu no rokām. Tas viņam bija līdzi visur, pat pārejot ielu, Ķepainis neskatījās luksoforā, bet gan telefonā. Kas tad tur, ja kādai mašīnai straujāk jānobremzē.

Kad draugs Reksis aicināja Ķepaini spēlēt futbolu, viņš aizvien biežāk atteica, sakot, ka nav laika. Un nebija jau arī, jo katru dienu parādījās jauni, smieklīgi video un Ķepainis gribēja noskatīties pilnīgi visus.

Arvien biežāk Ķepainim sāpēja acis, galva, mugura un viņš vairs nemaz negribēja mācīties. Tikai atverot telefonu, viņš jutās ļoti labi.

Kādu dienu Reksis atkal aicināja Ķepaini uzspēlēt futbolu, un tavu brīnumu – Ķepainis piekrita. Ķepainis iznāca ārā ar telefonu rokās, apsēdās pie futbola laukuma un sāka skatīties telefonā smieklīgus video par futbolu. Reksis laukumā ar bumbu bija viens. Šajā mirklī Reksis saprata, ka ar Ķepaini vairs nav labi, un nolēma runāt ar Ķepaiņa vecākiem. Domāts – darīts.

Ķepaiņa vecāki uzklausīja Reksi, brīdi padomāja un uzlika Ķepaiņa telefonam lietošanas laika ierobežojumu. Sākumā Ķepainis dusmojās gan uz Reksi, gan vecākiem. Ko lai dara 24 stundas, ja tikai vienu no tām var skatīties video telefonā un spēlēt spēlītes? Pirmajā dienā Ķepainis drūmi sēdēja istabā, otrajā jau izgāja ārā, bet trešajā pats piezvanīja Reksim un uzaicināja paspēlēt futbolu. Pēc nedēļas abi draugi iestājās sporta skolā un sāka spēlēt futbolu komandā „Ašie". Par katru vārtos iesisto bumbu Ķepainis izjuta īstu prieku un lepnumu. Telefonu Ķepainis tagad lietoja, lai piezvanītu vecākiem un Reksim, un reizēm nosūtīja klasesbiedriem ziņu, aicinot uz futbola spēli.

Marks Čerņevskis

Klausies pasaku!

Vārds

Ķepaiņa nedienas

Lasi vai klausies pasaku un aizpildi prasīto! Pasaki galveno pasakas domu!

1 **Galvenā varoņa vārds.**

2 **Divi vārdi, kas visprecīzāk raksturo galveno varoni.**

3 **Trīs notikumi, kas minēti pasakā.**

4 **Četri vārdi, kas apraksta problēmu, kam veltīta šī pasaka.**

5 **Pieci vārdi, kas palīdzēja atrisināt problēmu vai liecina par problēmas risinājumu.**

Lielā brāļa palīdzība

Reiz kādā mazā, bet omulīgā dzīvoklītī pilsētā Zoopole dzīvoja meitene vārdā Rēzija. Viņai bija deviņi gadi. Viņa laimīgi un saticīgi dzīvoja kopā ar mammu, tēti un gudru kā skudru brāli Markusu.

Kādā ceturtdienas pēcpusdienā Rēzijai bija brīvs laiks un viņa nolēma telefonā paspēlēt kādu spēlīti. Lai spēli lejuplādētu, vajadzēja izdomāt paroli. Rēzija daudz nedomājot izveidoja paroli „Rēzija" un ķērās pie spēles. Pēc dažām dienām, atverot spēli, Rēzija izbīlī iekliedzās: „Mans konts ir uzlauzts!"

Rēzija aizskrēja pie tēta un satraukti jautāja: „Tēt, vai tu zini, kā pareizi veidot paroles, lai tās nevarētu uzlauzt?" Tētis paraustīja plecus un noburkšķēja, ka labāk būtu spēles nespēlēt vispār. Bet tā nebija atbilde uz Rēzijas jautājumu, tāpēc viņa apņēmības pilna devās pie mammas: „Mammū...!" Meitene nepaspēja pateikt savu jautājumu, kad mamma Rēzijai jau steidzīgi atbildēja: „Netraucē, meitiņ, man jāstrādā!" Rēzija noskumusi apsēdās uz dīvāna.

Te piepeši viņai atmiņā atausa, ka lielais brālis Markuss nesen skolā veidoja prezentāciju „Droša parole". Bija tikai viena problēma – jāgaida, kamēr brālis atgriezīsies no skolas. Kad Markuss ienāca pa durvīm, Rēzija nolēca no dīvāna un jau pa gabalu sauca: „Hei, Markuss, tu veidoji prezentāciju par drošām parolēm?"

„Jā, tā bija. Bet kāpēc tu to prasi?" Markuss, izbrīnīts par Rēzijas interesi, taujāja. Rēzija vienā elpas vilcienā izstāstīja visu, kas bija noticis.

Markuss, redzot, ka lieta ir nopietna, apsēdās un sāka skaidrot: „Droša parole ir unikāla un neatkārtojama, taču arī tāda, ko tu pati neaizmirsti. Nepieraksti to blociņā vai telefonā. Parolē jābūt vismaz deviņām zīmēm – simboliem un cipariem. Un, protams, paroli neizpaud nevienam!"

Rēzija ieinteresēti uzklausīja brāli un jau pēc mirkļa pati izveidoja drošu paroli. Kopš tā laika viņas spēles konts bija drošībā. Ja kāds viņas draugs nezināja, kā pareizi izveidot paroli, viņa ar prieku to iemācīja. Un izveidot drošu paroli savam e-pastam, interneta bankai, sociālo tīklu profilam Rēzija iemācīja arī mammai un tētim.

Agate Rozenfelde

Klausies pasaku!

Vārds

Lielā brāļa palīdzība

Lasi vai klausies pasaku un atbildi uz jautājumiem! Pārrunājiet atbildes!

Ievads

Kurš ir pasakas galvenais varonis?

Kur notiek pasakas darbība?

Kad notiek pasakā aprakstītie notikumi?

Galvenā daļa

Ar kādu problēmu saskaras galvenais varonis?

Kā galvenais varonis cenšas atrisināt problēmu?

Noslēgums

Kā problēma tiek atrisināta?

Kā galvenais varonis mainās pasakas gaitā?

Komentāri internetā un draudzība

Reiz dzīvoja lapsa Laima un trusenīte Hopa. Viņas abas dzīvoja Joku ciematā, mācījās vienā klasē un bija labas draudzenes. Arī Ziemassvētku vecītim vēstuli viņas rakstīja kopā un pat vēlējās, lai tas atnes vienu un to pašu – jaunu mobilo telefonu.

Pienāca ilgi gaidītie Ziemassvētki. Ziemassvētku vecītis bija izpildījis meiteņu lūgumu – atverot dāvanu maisiņu, gan Laima, gan Hopa tajā ieraudzīja kāroto mobilo telefonu. Draudzenes bija neaprakstāmi priecīgas. Taču jau pēc dažām nedēļām Hopa pamanīja, ka Laima ir ļoti mainījusies, kļuvusi ļauna un dzēlīga gan pret viņu, gan pret citiem bērniem.

Lapsa internetā
rakstīja nejaukus komentārus,
apsmēja citu izskatu, pateikto skolā,
uzvedību pagalmā, jo viņa no sirds ticēja,
ka tā kļūs populāra.

Gāja laiks. Hopai un ciemata bērniem bija bail atvērt savus profilus, jo tur vienmēr bija lasāmi lapsas Laimas ļaunie komentāri. Kādu dienu lapsas mamma Aiva nejauši pamanīja meitas rakstīto internetā un nolēma Laimu pārmācīt. Mamma apsolīja sarūpēt meitai patīkamu pārsteigumu, ja vien viņa vienu mēnesi nerakstīs neko sliktu par citiem bērniem internetā. Laima sākumā apsolīja, taču nespēja šo noteikumu izpildīt un turpināja publicēt ļaunus komentārus.

Viņa tik ļoti gribēja kļūt populāra, taču kā tad tā – ne Hopa, ne citi bērni ar viņu vairs nedraudzējās. Beigu beigās Laimai kļuva bēdīgi un garlaicīgi, viņa saprata, ka ir pēdējais brīdis mainīties. Viņa izcepa gardus kēksiņus, sadūšojās un gāja atvainoties ciemata bērniem.

Laima nostājās
bērnu laukuma vidū un teica:
„Es atvainojos par briesmīgajiem
komentāriem. Pirmajai es atvainojos
Hopai, kuru sāpināju visvairāk.
Es tā rīkojos, jo domāju, ka visi
lasīs manus komentārus un gribēs
draudzēties ar mani. Taču es kļūdījos,
un man ir kauns par savu rīcību. Jūs esat
labi draugi un man ļoti pietrūkstat. Es izcepu
kēksiņus, lūdzu, cienājieties."

Bērni saskatījās, uzdeva dažus jautājumus lapsai,
lai pārliecinātos, ka viņa tiešām nožēlo izdarīto.
Kad nevienam vairs nebija nekādu šaubu, bērni
sāka smaidīt un piedeva Laimai.

No tās dienas Laima ir mainījusies un viņai
atkal ir daudz draugu. Tagad viņa internetā
publicē tikai svarīgas ziņas, uzslavē
un uzmundrina citus.

Estere Rurāne

Klausies pasaku!

Vārds

Komentāri internetā un draudzība

Lasi vai klausies pasaku un veido pasakas karti! Pārstāsti pasaku!

1. Kur notiek pasakas darbība?

2. Kuri ir pasakas galvenie varoņi?

3. Kas notika pasakas sākumā?

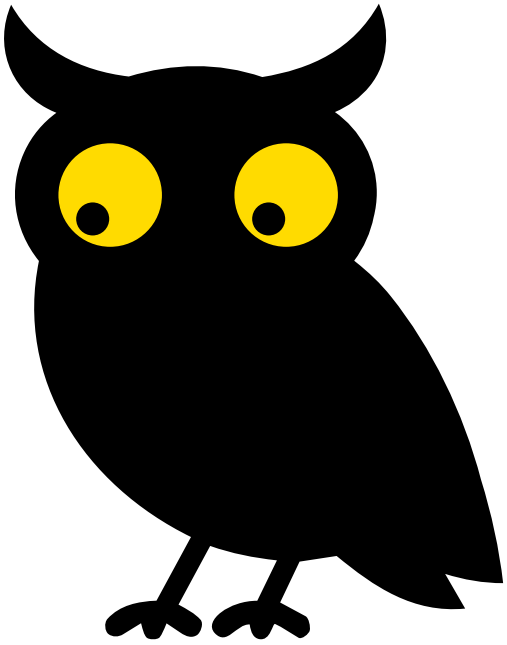
4. Kurš ir pasakas galvenais notikums?

5. Kā pasaka beidzās?

Kā zaķēns uzzināja par datorvīrusiem

Mazā mājiņā kāda skaista meža malā dzīvoja zaķu Garausīšu ģimene. Katru rītu tētis un mamma gāja uz darbu lasīt pienenes. Mazais Zaķēns palika mājās viens un garlaikojās. Viņš nevarēja sagaidīt, kad pienāks vakars un visa ģimene dosies aizraujošā pastaigā. Tā bija Garausīšu ģimenes mīļākā nodarbe. Bija tik aizraujoši lēkāt zālē ar taureņiem un sacensties ar sienāžiem.

Zaķēns no citiem meža iemītniekiem bija dzirdējis, ka ir tāda ierīce dators un, ja tas ir mājās, tad visas dienas paiet vienos priekos. Zaķēns sāka lūgties vecākiem, lai viņam nopērk datoru. Vecāki ilgi domāja, bet beidzot piekrita. Kādā jaukā dienā Zaķēns saņēma ilgi kāroto dāvanu – datoru. Zaķēns ilgi to pētīja,

internetā vēra vienu lapu pēc otras un lejuplādēja dažādas spēles.

Kādu dienu datora ekrānā parādījās paziņojums: „Tu esi uzvarējis loterijā un laimējis mašīnu!” Zaķēns sajūsmināts palēcās – tagad viņi varēs aizbraukt arī tālākos ceļojumos. Varbūt izdosies satikt brālēnu, kurš dzīvo ļoti tālu. Viņš priecīgi uzspieda uz ziņojuma, bet ekrāns pēkšņi satumsa. Zaķēns spieda dažādas pogas, bet dators nedarbojās.

Kad vecāki pārnāca mājās, Zaķēns izstāstīja par notikušo. Vecāki sarauca pieres un uzaicināja ciemos gudro Pūcīti. Pūcīte visu izpētīja un satrauktā balsī paziņoja, ka datoram ir uzbrucis vīruss. Viņa pamācīja, ka nedrīkst atvērt internetā aizdomīgus ziņojumus un reklāmas saites. Nav arī droši instalēt spēles, ja datoram nav aizsardzības pret vīrusiem. Pūcīte salaboja datoru un lejuplādēja antivīrusa programmu. Kopš tā laika Zaķēns ievēro Pūcītes ieteikumus un iesaka to darīt arī citiem.

Nils Jaunzems

Klausies pasaku!

Vārds

Kā zaķēns uzzināja par datorvīrusiem

Lasi vai klausies pasaku un atbildi uz jautājumiem! Pārrunājiet atbildes!

Kurš?

Ko?

Kāpēc?

Kā?

Kāda mācība?

Pasaka par gliemezi jūtūberi

Tas notika pagājušajā vasarā, kad Pļavas skolas skolnieks Gliemezis nolēma: „Laiks izveidot savu jūtūbkontu! Gribu būt slavens!” Pirmajā video viņš nolēma filmēt lapu salātu gatavošanu. Tas izklausījās apmēram tā: „Sveeei-ki, drauu-gi! Šooo-dien essss tai-sīīīšu sa-lāāā-tiņusss.” Viņš runāja lēni, cītīgi griezdams zaļās lapiņas, un beigās teica: „Visssss ga-tavs! Lūūū-dzu, ko-men-tēējiet!”

Jau pēc dažiem mirkļiem Gliemezis saņēma vairākus komentārus. Lapsene dzēlīgi rakstīja: „Ha, glumais zaļpēdi, salātiņus sagribējās?” Savukārt franču taurenīte Esparsetas Zilenīte rakstīja: „C’est dégoutant. Qui peut manger quelque chose comme ça! Beurk!” („Tas ir briesmīgi. Kurš gan kaut ko tādu var ēst! Fui!”). Gliemezi šie komentāri pilnībā satrieca.

Nākamajā dienā Gliemezis nebija ieradies skolā. Gliemeža draugi – Skudra, Sienāzis un Briežvabole – pēc stundām devās pie Gliemeža un taujāja: „Kāpēc tu šodien nebiji skolā? Kas noticis?” Gliemezis lēnāk nekā parasti izlīda no mājiņas

un bēdīgā balsī pastāstīja, kas noticis. Draugiem bija žēl Gliemezīša, un viņi nolēma palīdzēt, dodot vislabākos padomus.

Pirmo padomu deva Briežvabole: „Bloķē kontu!”

Savukārt Skudriņa, kura vienmēr bija vislabākā sarežģītu situāciju risinātāja, noteica: „Mierīgi aprunājies ar Lapseni un pastāsti, kā tu jūties!”

Pēdējais savu padomu deva dzejnieks Sienāzis:

„Aizmirsti šo gadījumu,
Uztver to kā nieku.
Turpmāk dari tikai to,
Kas sagādā tev prieku.”

Uzklausot draugus, Gliemezis saprata, ka šo situāciju pat viņš var ātri atrisināt un sēdēt un bēdāties nav nekādas jēgas. Acumirklī viņš izlēma savu kontu slēgt līdz brīdim, kad tiešām varēs ko interesantu un noderīgu pastāstīt citiem. Tad viņš smaidot pasniedza draugiem salātus, ko visi ar gardu muti arī notiesāja.

Marija Akatova

Klausies pasaku!

Vārds

Pasaka par gliemezi jūtūberi

Lasi vai klausies pasaku un aizpildi prasīto!
Pārrunājiet paveikto!

Sākums

Galvenie varoņi

Problēma

Galvenā doma

Svarīgākais moments

Secinājumi

Pasaka par princesi Lauru

Sensenos laikos
Ziedu karaļvalsts pilī dzīvoja princese Laura. Princeses vecāki bieži bija aizņemti ar karaļvalsts vadīšanu un nevarēja pavadīt laiku kopā ar Lauru. Pilī citus cilvēkus neielaida, jo pils pagrabos bija paslēptas lielas bagātības, tāpēc princesei ļoti bieži bija vientuļi.

Kādā parastā dienā karalis Laurai uzdāvināja datoru un viņa beidzot sāka iepazīties ar citiem bērniem sociālajos tīklos. Jau pavisam drīz Laura internetā sāka sarakstīties ar Sindiju.

Sindija rakstīja, ka dzīvo ļoti nabadzīgi, viņai ir liela ģimene, vecāki visu laiku strīdas. Sindija lūdza Laurai stāstīt par savu dzīvi, interesējās par Lauras ģimeni, mudināja sūtīt fotogrāfijas no pils un teica, ka vēlas redzēt, kā dzīvo valdnieki. Laura Sindijai uzticējās, jo priecājās, ka viņai beidzot ir draudzene.

un nepatikšanām sociālajos tīklos

Kādu dienu Laura nolēma Sindiju pacienāt ar kokosriekstu cepumiem un uzaicināja tikties pie pils vārtiem.

Princese Laura paņēma līdzi piknika grozu un izgāja no pils pagalma. Pēkšņi viņa izdzirdēja skaļus trokšņus. Tajā pašā mirklī no krūmiem izlīda milzīgs trollis, iebrāzās pa pils vārtiem un taisnā ceļā traucās uz pils pagrabiem.
Sargi pēdējā brīdī trolli apturēja un sasēja. Tikai sarunā ar karali trollis atzinās,
ka izlikās par meiteni Sindiju,
lai iegūtu informāciju
no Lauras par
pils bagātībām.

Laura bija ļoti bēdīga, viņa nespēja noticēt notikušajam. Princeses vecāki mierināja Lauru un izskaidroja, ka šī situācija nenotiktu, ja vien Laura nebūtu stāstījusi tik daudz par sevi un sūtījusi fotogrāfijas. Bet vecāki arī saprata, kāpēc Laura šādi bija rīkojusies, un no šī brīža ļāva Laurai rotaļāties un ciemoties pie citiem karaļvalsts bērniem.

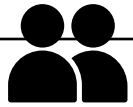
Sofija Gaile

Klausies pasaku!

Vārds

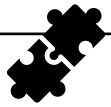
Pasaka par princesi Lauru un nepatikšanām sociālajos tīklos

Lasi vai klausies pasaku un aizpildi prasīto! Pārrunājiet paveikto!

Pasakas varoņi

Norises vieta

Problēma

Risinājums

Dejošanas sacensības

Reiz dzīvoja Anna, un, kā jau daudzi viņas vienaudži, arī Anna vēlējās būt populāra. Viņa no agras bērnības dejoja hiphopa dejas un savā „Instagram" kontā regulāri publicēja dejošanas video. Kādu dienu Anna izlēma sacensties ar meiteni no A klases – Čelsiju, kura arī labi dejoja hiphopu. Anna un Čelsija nebija draudzenes, viņas bieži strīdējās par to, kura dejo labāk un ir populārāka.

Meitenes sarunāja, ka uzvarēs tā, kurai „Instagram" kontā būs vairāk sekotāju un pozitīvu komentāru. Sākumā Čelsija pārspēja Annu, bet Anna nepadevās. Lai vairāk cilvēku varētu redzēt viņas priekšnesumus, viņa publiskoja savu kontu. Tagad to varēja apskatīt ikviens interesents. Anna kļuva arvien populārāka, viņai bija jau 1500 sekotāju. Bet kādu dienu Anna saņēma vairākus negatīvus komentārus: „Tu slikti dejo", „Tu neglīti ģērbies" un vēl arī aizvainojošus komentārus par Annas ķermeni. Komentētāji bija Annai nezināmi sekotāji.

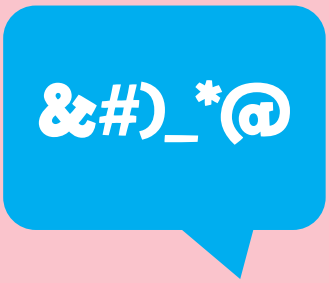

Anna bija satriekta. Katru dienu parādījās kāds aizvainojošs komentārs. Sākumā Anna domāja, ka nejaukos komentārus raksta Čelsija. Taču šīs aizdomas izzuda, kad Anna uzzināja, ka arī Čelsija saņem līdzīgus komentārus.

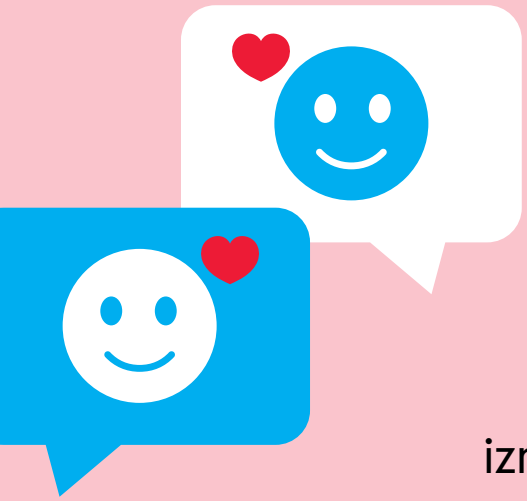

Dejošana Annai vairs nesagādāja prieku. Viņa noticēja, ka viņai nav talanta, un īsi pirms Ziemassvētkiem pameta hiphopa nodarbības.

Gāja laiks, pienāca pavasaris, līdz kādā klases stundā Anna izdzirdēja skolotājas stāstīto – pilsētā ir atklāta jauniešu grupa, kas „Instagram" un citos sociālajos tīklos raksta ļaunus, biedējošus komentārus. Nu Annai bija skaidrs, kas noticis – komentārus bija rakstījuši tieši šie jaunieši.

Anna atjaunoja privāto kontu, kuram sekot var tikai viņas draugi. Viņa arī saprata, ka ir muļķīgi censties būt populārai. Anna sadraudzējās ar Čelsiju un ierosināja iestudēt kopīgu deju. Čelsija ar prieku pieņēma Annas ideju. Viņas bieži sazinājās, apsprieda dejas kustības un kopā tās izmēģināja. Pamazām viss atgriezās ierastajās sliedēs. Izrādījās, ka sadarboties ir pat aizraujošāk nekā sacensties!

Patrīcija Dora Freimane

Klausies pasaku!

Vārds

Dejošanas sacensības

Lasi vai klausies pasaku un aizpildi prasīto! Pārrunājiet paveikto!

Tēli

Norises vieta

Problēma

Risinājums

Sākums

Turpinājums

Beigas

Notikumi mežā

Bija jauks, saulains vasaras dienas rīts. Zaķenīte Mollija rīvēja burkānus brokastīm, lācis Pēcis krāca savā meža mājā, vāverīte Betija skrubināja koka dobuma mājiņas sienas, lai tās būtu gludas un tīras, savukārt vilks Pelēcis vēroja debesis. Un tad notika kaut kas pavisam dīvains.

Debesīs parādījās sarkans izpletnis ar lielu kasti, kas strauji tuvojās mežam. Vilks Pelēcis sauca: „Draugi, draugi! Nāciet ātri – kaut kas pie mums lido!" Draugi, nedaudz izbijušies, noslēpās – viens koka dobumā, cits krūmos – un gaidīja – kas nu būs?

Ar milzu blīkšķi kaste novēlās zemē. Zvēri dega nepacietībā uzzināt, kas kastē ir iekšā? Mollija mudināja Pēci: „Tu esi vislielākais un stiprākais – paskaties, kas tur ir!"

Pēcis, vēl nedaudz miegains, izlīda no krūmiem un lēni kustējās noslēpumainās kastes virzienā. Lai arī Pēcis bija drosmīgs lācis, verot kasti, arī viņš bija pamatīgi nobijies. „Tas taču ir dators!" iesaucās Mollija, lūrot pār Pēča plecu. „Diez kurš to mums ir atsūtījis?" domīgi noteica Betija. „Jā, esmu par datoriem dzirdējis no sava brālēna Džo. Tās ir ļoti labas ierīces, kas atvieglos mūsu ikdienu," noteica Pelēcis. Visi priekā sita ķepas, nu gan varēs internetā iepirkties, sazināties ar draugiem, radiem, ai, cik labi, cik jauki.

Viss tiešām bija labi līdz brīdim, kad lācis Pēcis atrada iepazīšanās sludinājumu. Fotogrāfijā bija redzama skaista lācene, nu gluži kā no žurnāla vāka. Viņš uzreiz uzrakstīja viņai garu, garu vēstuli. Tā kādu laiku Pēcis ar savu draudzeni sarakstījās, līdz pienāca laiks domāt par tikšanos. Lācene gan negribēja tikties, bet Pēcis bija uzstājīgs. Savukārt meža iemītnieki bija dzirdējuši ziņas no kaimiņu meža – apkārt klejojot kāds ļaundaris, kurš izliekas par jauku dāmu un ievilina citus nepatikšanās. Draugi šīs ziņas pastāstīja arī Pēcim, bet Pēcis tik atmeta ar roku un pat neklausījās.

Kādu rītu Pēcis vairs nekur nebija atrodams. „Ļoti, ļoti dīvaini," noteica Pelēcis. „Domāju, ka mums jāpaskatās datorā – ko Pēcis rakstījis savai draudzenei, tad sapratīsim, ko darīt tālāk," teica Mollija. Zvēri piesteidzās pie datora un izlasīja pēdējo vēstuli, ko rakstījis Pēcis: „Tiekamies pie Lielās egles šodien pulksten 10." Pulkstenis rādīja 9.50. Draugi skrēja uz norādīto tikšanās vietu, skrēja tik ātri kā nekad. Pa ceļam Mollija ieskrēja meža policijas iecirknī un brīdināja par situāciju. Lieta bija ļoti nopietna!

Lācis Pēcis ar medus burciņu rokās laimīgs gaidīja savu lāceni pie Lielās egles, sapņojot par tās skaistumu. Viņam nebija ne mazāko aizdomu par draudošajām nepatikšanām. Meža policija kopā ar Pēča draugiem jau bija atsteigusies uz notikuma vietu un slēpās krūmos, lai vajadzības gadījumā varētu mesties palīgā. Un ilgi nebija jāgaida. Pēcim no kaimiņu meža puses strauji tuvojās liels un pinkains lācis. Visi zināja, ka tūlīt sekos kas nelāgs, jo meža policijai bija ļaundara foto. Pēc policista svilpes signāla visi metās ārā no krūmiem un aizturēja Pinkaini.

Pinkainis tika aizvests uz meža policijas iecirkni. Pēcis, pavisam apstulbis un skumīgs, nosēdās egles pakājē un sēdēja tur ilgi, ilgi.

Pienāca vakars, draugi apsēdās ap ugunskuru, tikai Pēcis vēl apjucis sēdēja zem egles un pārdzīvoja par notikušo. Tomēr draugu jautrā dziedāšana lika arī Pēcim mazliet pasmaidīt, un viņš lēnām un nesteidzīgi tiem pievienojās. Kad dziesma beidzās, Pēcis domīgi noteica: „Draugi, dators un internets ir laba lieta, bet nedrīkst akli uzticēties visam, ko tur lasi, redzi vai dzirdi! Re, kā man viss nelāgi sanāca." „Neuztraucies, Pēci! Tāpēc jau ir ģimene un draugi, lai viens otru uzmanītu," noteica Mollija.

Bet dziļi sirdī katrs saprata, ka šis notikums visiem liks būt daudz uzmanīgākiem internetā. Nākamajā rītā Pelēcis ierosināja izveidot izglītojošus paziņojumus, lai arī citi padomātu par drošību internetā. Draugi apsēdās pie datora, un Betija sāka rakstīt: „Ne viss, ko tu redzi internetā, ir patiesība. Esi uzmanīgs!"

Tā nu Mollija, Betija, Pelēcis un Pēcis turpināja savas ikdienas gaitas mežā un izveidoja konsultāciju aģentūru, lai ikviens meža iemītnieks prastu droši lietot datoru un internetu.

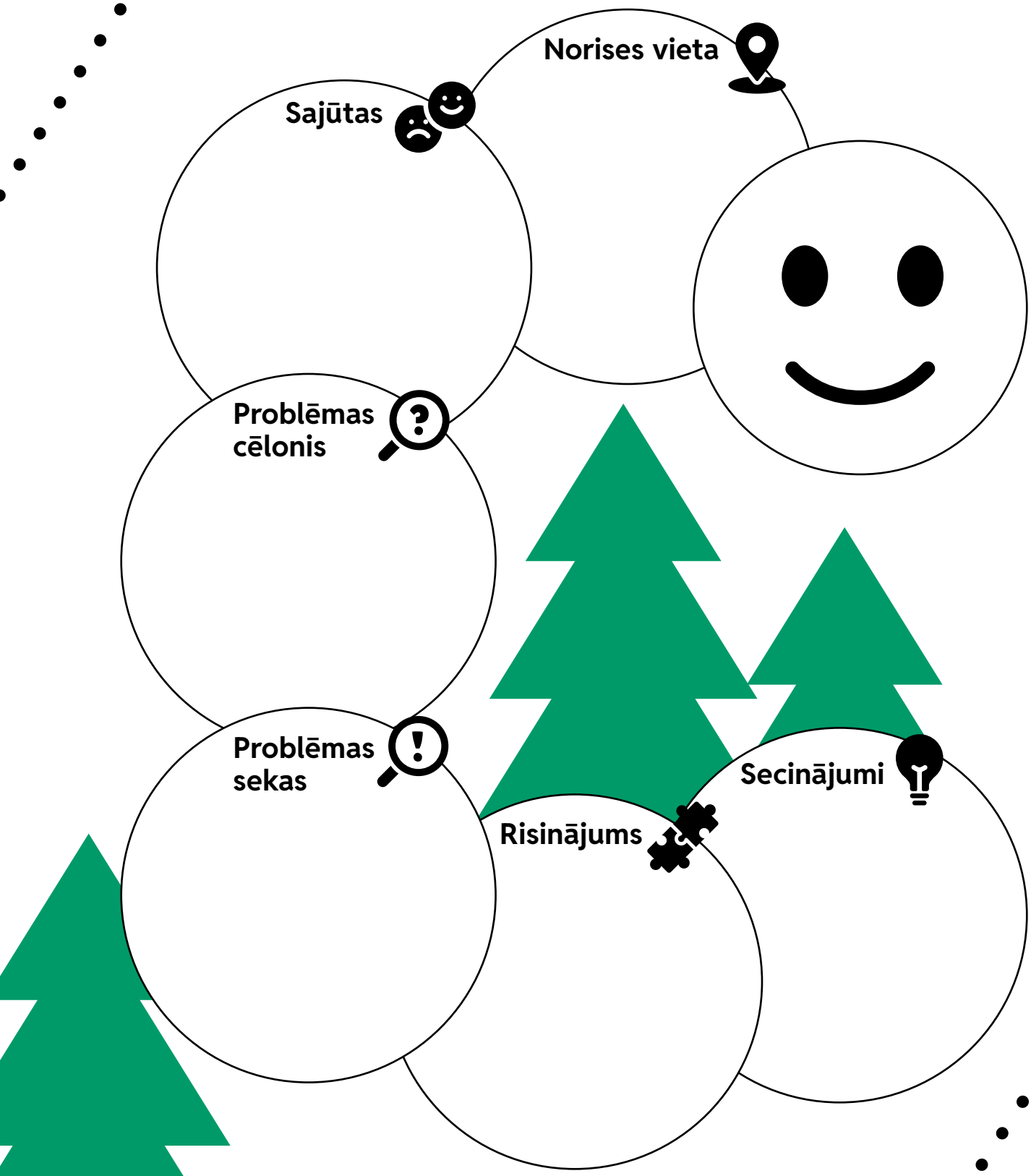
Una Sarmule

Klausies pasaku!

Vārds

Dejošanas sacensības

Lasi vai klausies pasaku un aizpildi prasīto! Pārrunājiet paveikto!

DROSS
INTERNETS.LV